

ÎNCHEIERE

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Mixtă „Credit Rapid” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Lilian Purice împotriva Întreprinderii Mixte „Credit Rapid” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Credit Rapid” Societate cu Răspundere Limitată și s-a menținut hotărârea din 19 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a t ă:

La 10 octombrie 2017 Lilian Purice s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Credit Rapid” SRL, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 13 770 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 876 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că la 18 martie 2015 a încheiat cu ÎM „Credit Rapid” SRL contractul de împrumut cu dobândă în sumă de 14 549,38 USD cu termenul de rambursare până la data de 16.03.2018.

În scopul asigurării executării integrale și în volum deplin a obligației de restituire a sumei împrumutate, la 18 martie 2015, de către părțile contractului de împrumut a fost încheiat un contract de gaj în temeiul căruia a fost pus în gaj autoturismul de model „XXXXX”, anul producerii 2013, nr. motorului XXXXX, nr. caroseriei XXXXX, cu n/î XXXXX. Gajul a fost înregistrat în forma prevăzută de lege.

Ca urmare a neonorării obligațiilor contractuale ÎM „Credit Rapid” SRL a inițiat procedura de executare a gajului.

Conform procesului-verbal din 20 martie 2017, întocmit de către executorul judecătoresc Nelea Sărătură a fost dispusă ridicarea mijlocului de transport

„XXXXX” nr./î XXXXX de la debitorul gajist Lilian Purice și transmis creditorului gajist ÎM „Credit Rapid” SRL.

A indicat că s-a adresat cu o cerere către ÎM „Credit Rapid” SRL să-i fie transmis autoturismul, din motiv că și-a executat obligațiunile de plată a sumei datorate.

Astfel, prin actul de predare-primire din 25 aprilie 2017 ÎM „Credit Rapid” SRL i-a transmis autoturismul de model „XXXXX”, anul producerii 2013, nr. motorului XXXXX, nr. caroseriei XXXXX, cu n/î XXXXX.

La momentul predării autoturismului s-a stabilit că parbrizul este deteriorat, fapt confirmat prin semnătura reprezentantului ÎM „Credit Rapid” SRL.

A menționat că la 26 aprilie 2017 s-a adresat către centul tehnic Chevrolet „GBS” SRL, unde conform ordinului de plată s-a stabilit valoarea prejudiciului și anume costul parbrizului stricat, în sumă de 11 570 lei și suma de 2200 lei pentru schimbul acestuia și a unei piesă accesorii.

În scopul soluționării amiabile a litigiului, la 28 aprilie 2017, 23 mai 2017 și la 23 iunie 2017 s-a adresat cu notificări în adresa ÎM „Credit Rapid” SRL, prin care a solicitat restituirea prejudiciului cauzat, fiind anexată copia ordinului spre plată, la care nu a primit nici un răspuns.

Având în vedere că restituirea prejudiciului cauzat nu a avut loc pe cale amiabilă, consideră că este îndreptățit de a solicita și încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 876 lei.

Prin hotărârea din 19 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către Lilian Purice. S-a încasat din contul ÎM „Credit Rapid” SRL în beneficiul lui Lilian Purice suma de 13 770 lei cu titlu de prejudiciu material, dobânda de întârziere în sumă de 878 lei, taxa de stat în mărime de 440 lei și cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 4000 lei. În rest cerințele, ce vizează încasarea cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice ce excede suma încasată, s-au respins ca fiind neîntemeiate. (f.d. 74, 80-89)

Prin decizia din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către ÎM „Credit Rapid” SRL și s-a menținut hotărârea din 19 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana. (f.d. 160, 161-170)

Pentru a ajunge la această concluzie instanțele au reținut că potrivit actului de predare-primire a mijlocului de transport de model „XXXXX”, nr./î XXXXX, anul producerii 2013, semnat de către creditorul gajist ÎM „Credit Rapid” SRL și debitorul gajist Lilian Purice a fost inclusă mențiunea „parbrizul este stricat”. Astfel, în urma transmiterii automobilului deteriorat, s-a stabilit că ÎM „Credit Rapid” SRL a acționat ilicit față de debitor și este obligată să repare prejudiciul material.

Întru confirmarea cauzării prejudiciului material, și anume a cheltuielilor pentru repararea parbrizului, Lilian Purice a prezentat factura de plată nr. 00060099 din 26 aprilie 2017 eliberată de către SRL „GBS” în sumă de 13 13 770 lei.

Fiindcă ÎM „Credit Rapid” SRL a fost pusă în întârziere de plată a prejudiciului, prin expedierea pretențiilor din 28.04.2017, 23.05.2017 și din 26.05.2017, neexecutarea obligației a condus la calcularea și încasarea dobânzii de întârziere.

La 27 decembrie 2018 ÎM „Credit Rapid” SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 19 aprilie

2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, solicitând casarea hotărârilor instanțelor inferioare, cu emiterea unei noi hotărâri prin care a respinge cererea înaintată de către Lilian Purice. (f.d. 176-180)

În motivarea recursului recurenta a invocat că instanțele au aplicat eronat normele de drept material și procedural și greșit au conchis că reclamantul a prezentat probe admisibile prin prisma legii care ar confirma valoarea reală a prejudiciului material suportat.

Consideră că instanțele inferioare tendențios au administrat în calitate de probă o factură-cont, or aceasta nu reflectă suportarea unei pagube certe și reale, în condițiile în care de către recurent au fost prezentate înscrisuri calificate ca conturi de plată cu o valoare mult mai redusă.

De asemenea, recurenta a menționat că instanțele de judecată au aplicat eronat normele de drept material, care reglementează punerea debitorului în întârziere și calcularea dobânzii de întârziere, iar încasarea cheltuielilor de judecată este în quantum exagerat, ținând cont de complexitatea litigiului dat, precum și faptul că recurenta a recunoscut circumstanțele și a fost de acord cu achitarea prejudiciului în quantum de 4900 lei extrajudiciar.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 31 octombrie 2018.

Recursul, declarat la data de 27 decembrie 2018, este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către ÎM „Credit Rapid” SRL este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către ÎM „Credit Rapid” SRL asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM „Credit Rapid” SRL, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) și (1¹) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către Întreprinderea Mixtă „Credit Rapid” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas